

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Krönike-Riim til Levende Skolebrug med Oplysninger

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Krönike-Riim til Levende Skolebrug med Oplysninger", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 213. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1842_477B-txt-shoot-idm11388/facsimile.pdf (tilgået 20. juli 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Men Edingborg alt overseer
 Dog London, paa en Maade,
 I mange Dage Meget seer,
 Og Fremtid er en Gaade!

London.

Komme, hvo som komme kan!
 Kommer, Mand og Kvinde!
 Alle Folk i jeres Land
 Rummes kan herinde,
 Her kan Alle gaae sig træe,
 Her kan Alle see sig træ,
 Møde hele Verden.

I Paris er Alting smukt,
 Har man længe Indret,
 Der er dog en hæslig Lust,
 Seinen er saa mudret,
 Themsens Speil er himmelblaat,
 Penge lugter immer godt,
 Guld kan Alt forgælde.

Med min Damper i en Svip
 Svømmer I herover,
 Savner ei Louis Philip,
 Naar I seer mit Tower;
 Er end nylig Noget brændt,
 Giennem Skarsild, som bekjendt,
 Kivnere man bliver!

Det var Preussers-Kongens Ord,
 Som jeg havde ventet,
 Hvor i Sky nu, efter Snor,
 Bygges Parlamentet,
 Og min Børs i al sin Pragt,
 Hvortil Grundten og er lagt,
 Lydt det skal forlynde!

Ikken er min gode Ven,
 Stjendt vi duellerer,
 Rejse maa den op igjen
 Hvad den ruinerer;
 Løsen mit er: Haardt mod Haardt,
 Hvad i Røg der strattes bort,
 Vær med Damp betales!

Og for Næsten skal I see
 Her er Hof tilbage,
 I mig boer en magtig Fee
 Fra de gamle Dage,
 Immer i min Verdens-By
 Underværker solnternene
 Vorer op af Jorden!

Allevegne, hvor I gaaer,
 Se en I kan møde,
 Mellem Regents-Parfens Faar,
 Og iblandt de Døde,
 Som en Ris og som en Mohr,
 Som en Thy og som en Thor,
 Tit som en Forpagter!

Måste Skoven i min Havn,
 Dandsende paa Roden,
 Og hoed kuns hos mig har Ravn:
 Tragien under Floden,
 Al min Vidsdom, al min Roes,
 Alt mit Guld og alt mit Gods,
 Gav mig Heens Raade!

Udses Dronning under Ze
 Rønnes hun af Skjalde
 Og Victoria paa Es
 Alle hende falde,
 Her, i hendes Fødestavn,
 Frihed dog er Heens Ravn,
 Remt at Hulomme!

Hun med Himlen snaer i Bagt,
 Det er godt at mærke,
 Byder ei dens Dvermagt
 Trods, som Troldse stærke;
 Alle Vænder, alle Dø,
 Frit maa tumle sig i Nord,
 Naar ei Haand de løste!

Sagtens har hun sine Fjell,
 Hver en Fæe har Nyffer,
 Seer sig alt for tit i Speil,
 Leer ad smaa Uhyffer,
 Immer dog paa Dronning-Vils,
 Ei som Heren i Paris,
 Hallernes Madame!

Mod de lærde Føll ijar
 Slen hun er med Latter,
 For de kalder hende her
 Chartamagnas Datter,
 Dremstakket Pergament
 Ei hun være vil belienet,
 Som sin syde Moder!

Datter er den Fæe saa ynd,
 Caavidt jeg kan mærke,
 Heller af en hedenst Gud,
 Sagtens Thor den Stærke;
 Gialder Andet end Latin,
 Harde han er Datter sin,
 Fæen Jomfru Drude!

Dermed falder godt i Traad,
 Som et Ledd i Kæden,
 Hendes Log og hendes Daad,
 Glæds i Østerleden,
 Hvor hun uds, en Sønnen-Rat,
 Govindur forvandlede brat,
 Britisk til Calcutta!

Olive, Hastings, Welleslev,
 Hendes Jarler gilde,
 Glemmes end ved Ganges ei,
 Og i London silde;
 Sagtens Arthur Wellington
 Harde tør, hans Helle-Mand
 Husles i Nyfore!

